

עין משפט
נר מצוה

א
א
ב
מ"ח
פ"ז
מח'
מחזיק
ומוטפין
הלכה
אי:
ב
ג
מ"ח
פ"ח
מהלכות
קרנן
פסח
הלכה
טז:

—

תורה אור השלם

1. וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
וירקא:
ט ז

—

רבינו גרשום

במקום אחר:
קרנן
אחד אמרתי
לך. כלומר קרנן אחד ממין אחד יביא מנחת מאפה ולא שנים ואם היה מכביא מחצה חלות ומחצה ריקקין היה ב' קרבנות:
א"ל ר' שמעון אילו נאמר קרנן קרנן ב' פסמים בפסוק הייתי אומר חלות קרנן אחד וריקקין קרנן אחד נכשיו שלא נאמר אלא קרנן א' משפט וחלות וריקקין קרנן א' ואם רצה להביא מחצה חלות ומחצה ריקקין יביא וקרנן א' הוא:
מה וכל האמור לטעם זה מניין בכלל שיש וראוהו דומעל בעשרה במרחשת וכל חלות שני מינין הן וכל מנחה בלולה בשם וחרבה ב' מינין הן ואם הביא מנחה א' משיגה לא יבא אף כל האמור למעלה במנחת מאפה ב' מינין הן ואם הביא מנחה א' משיגה לא יבא חלות לחודייהו וריקקין לחודייהו אימא לוי יביא קמ"ל בשמן בשמן דאיהו שירצה יביא ודיו:
איכא ביניהו דיעבד דלוי יוסי ב' יהודה אפי' דיעבד נמי לא דכל תנא בתרא לטפיר מילתא קא אתי:

הדרן עלך כל המנחות.

בנ' סאין. היינו אפיפה בשבת. לפי שכליל ששה עשר היה נקצר:
בלא טירחא שאינו צריך להרקירו חרבה הקצרה ועד שעת הרקרה:
האבק ממנו ויהיה עשרון:
דהכי שביחא מילתא. שלא יהא צריך ליטול אלא האבק הכורז שבו. ואל ירבה במלאכות חרבה לקצור ולשתון ויותר מצורין וכן שרא המלאכות משמשת הקצירה ועד שעת הרקרה:
כיון דאפשר מבחי טפי לא טרחינן כרעבידנן בחול ה"נ כיון דאפשר משלש לאפוקי עשרון מובחר לא טרחינן בחמש כרבעינן בחול:
דליכא בוין קדשים בגי עובר דהא אפשר להוציא עשרון מובחר מג' אבל גבי פסח דאיכא בוין קדשים אי לא מיפשט כולו שלא יהיו קדשי שמנים

סג:

רבי ישמעאל^(p) [וחכמים אומרים] אחד שבת ואחד חול משלש היה בא. שנת דמודה רבי ישמעאל מוכיר ברישא ובספ"ק דסוכה

(דף ב.) דפליגי רבי אליעזר ורבנן במחללת ואמר רבא בגדולה דכולי עלמא לא פליגי דסתמא לסיכון כי הכי אחת גדולה ואחת קטנה אחת קטנה ואחת גדולה מצעי ליה אין גירסא זו נכונה ואיפכא גרסינן כדמוכח הכא דההוא דמדודו רבנן מצעי ליה למימני ברישא וכן ההיא דתנן בפרק בתרא דרשא השנה (דף טז:) אחת יצנה ואחת כל מקום שיש בו ב"ד ע':

מפשיט את הפסח עד החזה. דרך רגליו מתחיל והולך ומפשט עד החזה ליטול אימוריו ולא דמי לההיא דתניא צנכרות בפרק כל פסולי המוקדשין (דף ג.) ובתמורה פרק ולד טטאט לעשות נוד שלם וצריך להוציא ע' רגליו מרגילין ציוס טוב ואין מרגילין בצכור דהתם במפשטיו לעשות נוד שלם וצריך להוציא ע' רגליו מרגילין ולא דווקא נקט כהא פסח יג' דכלל קרנן ציצור של שנת הוה מני לאשמועינן ונקט פסח לצינותא אף על פי שיש פסחים מרובצים ונראין דרבנן דלפילו לנזרך יחיד המירו אי נמי דווקא בפסח שרו רבנן דחשו שלא יתקלקל הצפר משום דעיקרו לאכילה:

שחט

רבי ישמעאל אומר ^[p] עומר היה בא בשבת משלש סאין ובחול מחמש ^[q] וחכמים אומרים אחד שבת ואחד חול א"משלש היה בא רבי חנינא סגן הכהנים אומר בשבת היה נקצר ביחיד ובמגל אחד ובקופה אחת ובחול בשלשה בשלש קופות יו' ושלש מגלות וחכמים אומרים אחד יִשְׁבֵּת ואחד חול מובחר ^[r] בשלשה סאין אתי ולא שנה בחול ולא שנה בשבת אלא רבי ישמעאל מאי קסבר אי קסבר עשרון מובחר לא אתי אלא מחמש אפילו בשבת נמי אי משלש אתי אפילו בחול נמי אמר רבא קסבר ר' ישמעאל עשרון מובחר בלא טירחא אתי מחמש במירחא אתי משלש בחול מייחנין מחמש דהכי שביחא מילתא בשבת מוטב שירבה במלאכה אחת בהרקדה ואל ירבה במלאכות הרבה אמר רב ר' ישמעאל ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד דתניא ^[s]ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיט את הפסח עד החזה יו' דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה י'חב"א עד שיפשיט את כולו מי לא אמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה התם כל היכא דאפשר לא טרחינן הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן ממאי דלמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל הכא אלא דליכא בוין קדשים אבל התם דאיכא בוין קדשים אימא

משוצת הדצר דהוי עשרון מוצחר טפי שאין ממציא מכל סאה אלא מעט אותו סלת דק היוצא ראשון:
מוטב שירצה במלאכה אחס.
מוטב שיחלל פעמים הרבה שנת במלאכה אחת כגון שירקד הג' סאין פעמים הרבה:
ואל ירבה במלאכות הרבה.
שיקצור ויזרה ויצרור ויטון וירקד שתי סאין יומר:
יב' **עד הכוס.**
שיכול להוציא את האימורים:
לא ערחינן.
יותר בשבת:
בוין קדשים.
חזיו מופשט ועומד כך עד הלילה ודומה כנצילה:
אכל

כל המנחות באות מצה

פרק חמישי מנחות

וכי נאמר קרנן קרנן.
אחד דשני קרננות הס:
והלא לא נאמר אלא קרנן אחד.
ואע"פ כן כתב זו שני מינין אלמא שניהן אפייתן ד' פותמן ומערבן עד

וכי נאמר קרנן קרנן שני פעמים והלא לא נאמר אלא קרנן אחד ונאמר בו חלות וריקקין מעתה רצה להביא חלות מביא ריקקין מביא ^[p]מחצה חלות ומחצה ריקקין מביא ובוללן וקומץ משיניהם ואם קמץ ועלה בידו מאחד על שניהם יצא רבי יוסי ב"ר יהודה ואמר מנין לאומר הרי עלי מנחת מאפה שלא יביא מחצה חלות ומחצה ריקקין ת"ל וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אותה לו תהיה וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה מה וכל האמור למטה שני מינין חלוקין אף וכל האמור למעלה שני מינין חלוקין ורבי יהודה שפיר קאמר ר' שמעון אמר לך כיון דכתיב בשמן בשמן כמאן דכתיב קרנן קרנן דמי ורבי שמעון אי לא כתיב בשמן בשמן דמי ואמינא דווקא מחצה חלות ומחצה ריקקין אבל חלות לחודייהו וריקקין לחודייהו אימא לא קא משמע לן רבי יוסי בר' יהודה היינו אבוה איכא בנייהו דאי עבר:

הדרן עלך כל המנחות

רבי ישמעאל אומר ^[p] עומר היה בא בשבת משלש סאין ובחול מחמש ^[q] וחכמים אומרים אחד שבת ואחד חול א"משלש היה בא רבי חנינא סגן הכהנים אומר בשבת היה נקצר ביחיד ובמגל אחד ובקופה אחת ובחול בשלשה בשלש קופות יו' ושלש מגלות וחכמים אומרים אחד יִשְׁבֵּת ואחד חול מובחר ^[r] בשלשה סאין אתי ולא שנה בחול ולא שנה בשבת אלא רבי ישמעאל מאי קסבר אי קסבר עשרון מובחר לא אתי אלא מחמש אפילו בשבת נמי אי משלש אתי אפילו בחול נמי אמר רבא קסבר ר' ישמעאל עשרון מובחר בלא טירחא אתי מחמש במירחא אתי משלש בחול מייחנין מחמש דהכי שביחא מילתא בשבת מוטב שירבה במלאכה אחת בהרקדה ואל ירבה במלאכות הרבה אמר רב ר' ישמעאל ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד דתניא ^[s]ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיט את הפסח עד החזה יו' דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה י'חב"א עד שיפשיט את כולו מי לא אמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה התם כל היכא דאפשר לא טרחינן הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן ממאי דלמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל הכא אלא דליכא בוין קדשים אבל התם דאיכא בוין קדשים אימא

משוצת הדצר דהוי עשרון מוצחר טפי שאין ממציא מכל סאה אלא מעט אותו סלת דק היוצא ראשון:
מוטב שירצה במלאכה אחס.
מוטב שיחלל פעמים הרבה שנת במלאכה אחת כגון שירקד הג' סאין פעמים הרבה:
ואל ירבה במלאכות הרבה.
שיקצור ויזרה ויצרור ויטון וירקד שתי סאין יומר:
יב' **עד הכוס.**
שיכול להוציא את האימורים:
לא ערחינן.
יותר בשבת:
בוין קדשים.
חזיו מופשט ועומד כך עד הלילה ודומה כנצילה:
אכל

מנחות חמישי

וכי נאמר קרנן קרנן.
אחד דשני קרננות הס:
והלא לא נאמר אלא קרנן אחד.
ואע"פ כן כתב זו שני מינין אלמא שניהן אפייתן ד' פותמן ומערבן עד (לקמן עה.) ואחר כך בוללן כחמת בשמן:
רבי יוסי ברכי יהודה כחצה סבירא ליה כדמפרש לקמן:
מה וכל האמור למטה שני י מינין.
ה' נעשה במרחשת ובמחבת שתי מינין קרנן י' הוא ואם הביא מחצה מה ומחצה מה לא יאל וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה שני מינין הן:
אף כל יו' וכו' שני מינין הן.
כלומר חלות וריקקין האמורים בירקא יב' שני מינין ואין מאטריפין:
שפיר קאמר רבי שמעון.
וכי נאמר קרנן קרנן:
בשמן בשמן.
הפסיק הענין שאין צאין כחמת:
ורבי שמעון.
אלמר לך אי לא כתב בשמן לכל חד:
ה"א.
הואיל ואין הפסק דווקא קאמר מחצה חלות ומחצה ריקקין:
איכא צנייטו דיעבד.
לרבי יהודה דליף טעמא מקרנן אחד ^(p) ה' דיעבד כשרות לר' יוסי דליף ^[q] מכללה וחרבה כי היכי דכלולה דהיא מנחת נדבה וחרבה דהיא מנחת חוטא אפילו דיעבד חס עירבן פסולות כדלמרי' (וירקא ה) לא יסיס עליה שמן ואם שס פסול הכי נמי חלות וריקקין דיעבד לא:

הדרן עלך כל המנחות

רבי ישמעאל אומר העומר היה בא בשבת
ואחד חול
משלש סאין
ובחול מחמש סאין
וחכמים אומרים אחד שבת ואחד חול
משלש סאין
ובחול בשלשה בשלש קופות
יו' ושלש מגלות
וחכמים אומרים אחד יִשְׁבֵּת ואחד חול מובחר
בשלשה סאין
אתי ולא שנה בחול ולא שנה בשבת
אלא רבי ישמעאל מאי קסבר אי קסבר עשרון מובחר לא אתי אלא מחמש אפילו בשבת נמי אי משלש אתי אפילו בחול נמי אמר רבא קסבר ר' ישמעאל עשרון מובחר בלא טירחא אתי מחמש במירחא אתי משלש בחול מייחנין מחמש דהכי שביחא מילתא בשבת מוטב שירבה במלאכה אחת בהרקדה ואל ירבה במלאכות הרבה אמר רב ר' ישמעאל ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד דתניא ^(p)ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיט את הפסח עד החזה יו' דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה י'חב"א עד שיפשיט את כולו מי לא אמר ר' ישמעאל הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן ממאי דלמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל הכא אלא דליכא בוין קדשים אבל התם דאיכא בוין קדשים אימא

משוצת הדצר דהוי עשרון מוצחר טפי שאין ממציא מכל סאה אלא מעט אותו סלת דק היוצא ראשון:
מוטב שירצה במלאכה אחס.
מוטב שיחלל פעמים הרבה שנת במלאכה אחת כגון שירקד הג' סאין פעמים הרבה:
ואל ירבה במלאכות הרבה.
שיקצור ויזרה ויצרור ויטון וירקד שתי סאין יומר:
יב' **עד הכוס.**
שיכול להוציא את האימורים:
לא ערחינן.
יותר בשבת:
בוין קדשים.
חזיו מופשט ועומד כך עד הלילה ודומה כנצילה:
אכל

רבי ישמעאל אומר העומר היה בא בשבת
ואחד חול
משלש סאין
ובחול מחמש סאין
וחכמים אומרים אחד שבת ואחד חול
משלש סאין
ובחול בשלשה בשלש קופות
יו' ושלש מגלות
וחכמים אומרים אחד יִשְׁבֵּת ואחד חול מובחר
בשלשה סאין
אתי ולא שנה בחול ולא שנה בשבת
אלא רבי ישמעאל מאי קסבר אי קסבר עשרון מובחר לא אתי אלא מחמש אפילו בשבת נמי אי משלש אתי אפילו בחול נמי אמר רבא קסבר ר' ישמעאל עשרון מובחר בלא טירחא אתי מחמש במירחא אתי משלש בחול מייחנין מחמש דהכי שביחא מילתא בשבת מוטב שירבה במלאכה אחת בהרקדה ואל ירבה במלאכות הרבה אמר רב ר' ישמעאל ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד דתניא ^(p)ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיט את הפסח עד החזה יו' דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה י'חב"א עד שיפשיט את כולו מי לא אמר ר' ישמעאל הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן ממאי דלמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל הכא אלא דליכא בוין קדשים אבל התם דאיכא בוין קדשים אימא

משוצת הדצר דהוי עשרון מוצחר טפי שאין ממציא מכל סאה אלא מעט אותו סלת דק היוצא ראשון:
מוטב שירצה במלאכה אחס.
מוטב שיחלל פעמים הרבה שנת במלאכה אחת כגון שירקד הג' סאין פעמים הרבה:
ואל ירבה במלאכות הרבה.
שיקצור ויזרה ויצרור ויטון וירקד שתי סאין יומר:
יב' **עד הכוס.**
שיכול להוציא את האימורים:
לא ערחינן.
יותר בשבת:
בוין קדשים.
חזיו מופשט ועומד כך עד הלילה ודומה כנצילה:
אכל

מסורת הש"ס

א' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
ב' מ"ח פ"ח מהלכות קרנן
פסח הלכה טז:
ג' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
ד' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
ה' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
ו' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
ז' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
ח' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
ט' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
י' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
יא' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
יב' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
יג' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
יד' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
טו' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
טז' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
יז' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
יח' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
יט' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
כ' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
כא' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
כב' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
כג' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
כד' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
כה' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
כו' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
כז' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
כח' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
כט' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
ל' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
לא' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
לב' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
לג' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
לד' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
לה' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
לו' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
לז' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
לח' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
לט' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
מ' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְעַל מִזְבֵּחַ לִבְנֵיךָ הַמִּזְבֵּי־אֵהָל אֵהָל לֹא תִהְיֶה:
מא' וְכַל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּבֵיתְךָ וְכָל נֶעֱשֶׂה בְּמִזְבְּחֶיךָ וְע